

Dnro 2415/93/21

24.03.2021

Eduskunta
Perustuslakivaliokunta

PeV@eduskunta.fi

Lausunto

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on pyytänyt tietosuojavaltuutetun kirjallista asiantuntijalausuntoa hallituksen esityksestä eduskunnalle hyvinvointialueiden perustamista ja sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta koskevaksi lainsäädännöksi sekä Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan 12 ja 13 artiklan mukaisen ilmoituksen antamiseksi (HE 241/2020 vp.). Perustuslakivaliokunta pyytää arvioimaan hallituksen esitystä henkilötietojen suojan näkökulmasta kiinnittäen huomiota myös mahdollisiin sääntelytarpeisiin.

Kiitän mahdollisuudesta lausua asiassa.

Sosiaalihuollon, perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon integraatio

Ehdotuksen mukaan hyvinvointialueen olisi huolehdittava sosiaali- ja terveydenhuollon yhteensovittamisesta, yhteen sovitettuja palveluja laaja-alaisesti tarvitsevien asiakasryhmien ja asiakkaiden tunnistamisesta, palveluketjujen ja palvelukokonaisuuksien määrittelemisestä sekä asiakasta koskevan tiedon hyödyntämisestä eri tuottajien välillä. Ehdotetun hallintorakenteen yksi tarkoitus on toteuttaa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen integraatio, jossa hyvinvointialue vastaisi perusterveydenhuollon palvelujen, erikoissairaanhoidon palvelujen sekä sosiaalihuollon palvelujen järjestämisestä. Tarkoituksena on mahdollistaa asiakastason palvelujen integraatio asiakasta palvelevalla tavalla.

Tietosuojavaltuutettu toteaa, että palvelujen integraation tavoitteita ja tarpeellisuutta on avattu monin tavoin ehdotuksessa. Toiminnallisen muutoksen tapahtuminen edellyttää myös riittävän sujuvaa tiedonvaihtoa. Tietosuojavaltuutettu ymmärtää integraation tarpeellisuuden, ja pitää tärkeänä, että henkilötietoja voidaan käsitellä tarkoituksenmukaisella tavalla – tarpeellisen tiedon saatavilla oleminen oikea-aikaisesti on myös tietosuojasääntelyn näkökulmasta perusteltua. Samaan aikaan tietosuojavaltuutettu korostaa, että asiakkaille ja potilaille on oltava koko ajan selvää, millä tavalla, kenen toimesta ja mihin tarkoituksiin heitä koskevia tietoja voidaan käsitellä, ja millä keinoilla he pystyvät vaikuttamaan itseään koskevien tietojen käsittelyyn. Niin ikään on paitsi henkilötietojen suojan, myös luottamuksellisen asiakas- ja potilassuhteen syntymisen ja ylläpitämisen kannalta keskeistä, että asiakas ja potilas pystyy luottamaan siihen, ettei häntä koskevia tietoja käsitellä perusteettoman laajasti.

Asiakas- ja potilastietojen rekisterinpitäjyys

Ehdotuksen mukaan asiakas- ja potilastietojen rekisterinpitäjyys olisi sidottu järjestämisvastuuseen, ja hyvinvointialue toimisi järjestämislain 58 §:n mukaan asiakas- ja potilastietojen rekisterinpitäjänä. Hyvinvointialue toimisi rekisterinpitäjänä myös

silloin, kun palvelut hankitaan esimerkiksi ostopalveluna tai palvelusetelillä yksityisiltä palveluntuottajilta, jolloin nämä toimivat henkilötietojen käsittelijöinä.

Tämä on vakiintuneen tietosuojavaltuutetun ratkaisukäytännön mukainen lähtökohta, joka nyt vahvistettaisiin lainsäädännön tasolla. Järjestämisvastuussa olevan tahon on katsottu määrittelevän rekisterinpitäjän määräysvaltaan kuuluvia henkilötietojen käsittelyn tarkoituksia ja keinoja siinä määrin, että rekisterinpitäjyys on tarkoituksenmukaista sitoa järjestämisvastuuseen, kuten järjestämislain 58 §:ssä on ehdotettu. Henkilötietojen käsittelyyn liittyvien roolien vahvistaminen lainsäädännön tasolla on erittäin kannatettavaa, sillä se poistaa asiassa aika-ajoin nousseita epäselvyyksiä.

Rekisterinpitäjyydestä säätämistä ehdotetulla tavalla tukee niin ikään ehdotetun järjestämislain 18 §, jossa säädetysti järjestämisvastuussa oleva hyvinvointialue määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksia ja tavoitteita.

Rekisterinpitäjän velvollisuus huolehtia käsiteltävien henkilötietojen täsmällisyydestä

Ehdotetun järjestämislain 58 § 2 momentissa ehdotetaan säädettävän, että yksityisen palveluntuottajan on varmistettava asiakas- ja potilastietojen virheettömyys ennen tietojen tallentamista hyvinvointialueen rekisterinpitovastuulla olevaan tietojärjestelmään.

Tietosuojavaltuutettu kiinnittää tässä yhteydessä huomiota erityisesti siihen, että tietojen täsmällisyydestä huolehtiminen on yleisessä tietosuojasetuksessa (TSA) säädetty rekisterinpitäjän tehtäväksi. Yleinen tietosuojasetus ei sisällä tältä osin kansallista harkintamarginaalia, jonka puitteissa rekisterinpitäjän vastuusta voitaisiin kansallisesti säätää toisin. Ehdotettu sääntely ei voi johtaa esimerkiksi siihen, että rekisteröity ei voisi käyttää TSA III luvun mukaisia oikeuksiaan, esimerkiksi oikeutta oikaista virheellisiä tietoja, asioimalla rekisterinpitäjän kanssa. Rekisterinpitäjä on vastuussa tietojen virheettömyydestä suhteessa rekisteröityyn.

Hyvinvointialueen rekisterinpitäjyyden vaikutukset asiakkaille ja potilaille

Ehdotuksessa on melko pintapuolisesti avattu sitä, mitä vaikutuksia rekisterinpitäjyyden siirtymisellä hyvinvointialueille on asiakkaille ja potilaille.

Ehdotuksen kohdassa 4.2.4.9.4 *Uudistuksen vaikutukset viranomaisten tiedonsaanti-oikeuksiin ja tietojen luovuttamiseen* todetaan, että uudistuksessa muodostettavien uusien tietojen luovutusvelvoitteiden ja tiedonsaantioikeuksien lisäksi uudistuksen ei arvioida muuttavan merkittävästi viranomaisten voimassa olevia tiedonsaantioikeuksia. Tietosuojavaltuutettu ei pidä tätä riittävän täsmällisenä kuvauksena sääntelystä seuraavista muutoksista.

Voimassa olevassa lainsäädännössä asiakas- ja potilastietojen käsittely on mahdollista eri perusteilla saman sosiaalihuollon toimintayksikön tai terveydenhuollon toimintayksikön sisällä. Esimerkiksi potilastietoja voidaan luovuttaa terveydenhuollon toimintayksikön ulkopuolelle asiakkaan tai potilaan suostumuksella tai laissa säädetyllä perusteella. Toimintayksikön sisällä tietoa voi käsitellä työtehtäviin liittyvässä laajuudessa.¹ Potilastietojen osalta potilas voi voimassa olevan lainsäädännön mukaan

¹ laki potilaan asemasta ja oikeuksista 13 § 2 mom. sekä

asettaa rajoituksia sille, mitä tietoja välitetään terveydenhuollon toimintayksiköstä toiseen valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen (Kanta) kautta. Potilas ei voi asettaa tietojen käytölle rajoitusta toimintayksikön sisällä. Tätä kokonaisuutta koskeva lainsäädäntöuudistus (laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä; asiakastietolaki) on parhaillaan käynnissä. Asiakas- ja potilastietojen käsittelyn on käsitykseni mukaan asiakastietolakia koskevan uudistuksen jälkeenkin tarkoitus olla mahdollista eri tavalla toimintayksiköiden välillä kuin saman toimintayksikön sisällä.

Esityksen järjestämislain 58 § koskevien yksityiskohtaisten perustelujen mukaan ”Hyvinvointialueen asiakas- ja potilasrekisterit kattaisivat useiden aiemmin erillisinä rekisterinpitäjinä toimineiden kuntien ja kuntayhtymien rekisterit eli asiakkaan asiakas- ja potilastiedot olisivat jatkossa yhden rekisterinpitäjän rekisterissä, jolloin niitä voitaisiin käsitellä hyvinvointialueen eri toimintayksiköissä käyttötarkoituksensa mukaisesti annettaessa asiakkaalle palveluja. Esimerkiksi potilastietojen osalta hyvinvointialueen perus- ja erityistason terveydenhuollon toimintayksiköiden välillä ei edellytettäisi sovellettavan tietojen luovuttamista koskevaa sääntelyä, jonka mukaan tietojen luovuttaminen edellyttää lähtökohtaisesti potilaan suostumusta.” Tässä kuvattu muutos olisi asiakkaan ja potilaan henkilötietojen käsittelyn näkökulmasta merkittävä.

Yllä lainatun kohdan suhde muuhun asiakas- ja potilastietojen käsittelyä koskevaan lainsäädäntöön on kuitenkin tarpeen varmistaa. Viitataan potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 13 §:n, jossa potilastietojen käsittelyn mahdollisuudet sidotaan terveydenhuollon toimintayksikköön. Niin sanottua Sote100-lainsäädäntöpakettia koskevassa hallituksen esitysluonnoksessa on ehdotettu, että potilaslaissa tarkoitettu terveydenhuollon toimintayksikön määritelmä muutetaan kuulumaan seuraavasti: ”(terveydenhuollon toimintayksiköllä tarkoitetaan) hyvinvointialueen terveydenhuollon toimintayksiköitä, jotka hoitavat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annetun lain mukaisia terveydenhuollon tehtäviä”. Tämä sanamuoto viittaisi siihen, että hyvinvointialueella on useampia terveydenhuollon toimintayksiköitä. Näin ollen tietojen luovuttaminen hyvinvointialueen sisällä eri terveydenhuollon toimintayksiköiden välillä vaikuttaisi esitetyn muutoksen jälkeenkin edellyttävän laissa säädettyä perustetta tai potilaan suostumusta potilaslain 13 §:ssä säädetysti.

Kuten HE:ssa on todettu, TSA:n sisältämän liikkumavaran käytön edellyttämistä suojatoimenpiteistä säädetään useista asiakas- ja potilastietojen käsittelyä koskevista eri säädöksistä koostuvassa kokonaisuudessa. Sen vuoksi käsillä olevan sääntelyn vaikutuksia asiakkaille ja potilaille voi olla vaikea hahmottaa ilman tämän kokonaisuuden tuntemista. On erittäin tärkeää varmistaa, että kokonaisuudistuksen vaikutuksista annetaan selkeää ja asianmukaista informaatiota asiakkaille ja potilaille. Yksittäisen potilaan on vaikea muodostaa itsenäisestä selkeää käsitystä tietojensa käsittelystä usean eri säännöksen pohjalta.

Suuremmat organisaatiot voivat tuoda myös positiivisia vaikutuksia tietosuojan toteuttamiselle, ja yhdyin HE:ssa esitettyyn esimerkiksi siitä, että suuremmilla organisaatioilla voi olla mahdollisuuksia käyttää enemmän resursseja tietoturvan kehittämiseen sekä saada parempaa osaamista käyttöönsä.

Asiakas- ja potilastietojen rekisterinpitäjäyys Uudellamaalla

Ehdotuksen mukaan Uudellemaalle luotaisiin erilliskäsittely, jossa alue jaettaisiin sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisvastuussa olevalle neljälle

hyvinvointialueelle, ja Helsingin kaupunki järjestäisi palvelut kaupunkina. HUS-yhtymä olisi järjestämisvastuussa niistä erikoissairaanhoidon toiminnoista, joista laissa erikseen säädettäisiin tai joista sovittaisiin HUS-järjestämissopimuksessa. Uudenmaan hyvinvointialueilla ja Helsingin kaupungilla olisi ensisijainen vastuu järjestää lakisääteinen sosiaali- ja terveydenhuolto hyvinvointialueen alueella alueen asukkaille ja muille henkilöille siten kuin järjestämislain 8 §:ssä säädetään. Uudenmaan hyvinvointialueet sekä Helsingin kaupunki vastaisivat lähtökohtaisesti myös erikoissairaanhoidon palvelujen järjestämisestä siltä osin, kuin tehtävistä ei olisi lain 5 §:ssä säädetty tai lain 9 §:ssä tarkoitetussa HUS-järjestämissopimuksessa sovittu HUS-yhtymän tehtäväksi. Uudenmaan hyvinvointialueilla ja Helsingin kaupungilla olisi velvollisuus kuulua HUS-yhtymään.

Kuten muuallakin, myös Uudellamaalla asiakas- ja potilastietojen rekisterinpitäjyys seuraaisi järjestämisvastuun mukana. Koska osa järjestämisvastuusta sovitaan HUS-järjestämissopimuksessa, jota on tarkistettava vähintään kerran hyvinvointialueiden aluevaltuuston toimikauden aikana sekä tarvittaessa, vaihtuu rekisterinpitäjä joidenkin palveluiden osalta aina, kun sopimusta arvioitaessa päädytään siirtämään järjestämisvastuu hyvinvointialueilta HUS-yhtymälle tai päinvastoin. Tämä on omiaan lisäämään asiakas- ja potilastietojen käsittelyn kokonaisuuden sekavuutta ja epävarmuutta ottaen huomioon erityisesti, jos asiakas- ja potilastietoja on tarkoitus käsitellä saman rekisterinpitäjän toiminnan sisällä eri tavalla kuin kahden rekisterinpitäjän välillä.

Tietosuojavaltuutetulle on aiemmin sosiaali- ja terveysvaliokunnalle sekä hallintovaliokunnalle tätä asiaa koskevissa lausunnoissa todennut pitävänsä valitettavana, ettei ehdotuksessa ole arvioitu henkilötietojen käsittelyn muita mahdollisia roolituksia. Tietosuojavaltuutettu on pitänyt toivottavana, että löydettäisiin myös rekisteröityjen kannalta läpinäkyvämpi ja ennakoitavampi vaihtoehto kuin tässä omaksuttu mahdollisesti suhteellisen useinkin saman palvelun kohdalla vaihtuva rekisterinpitäjä.

Tietosuojasääntelyn näkökulmasta henkilötietojen käsittelyn roolit on mahdollista toteuttaa eri tavoilla. Keskeistä on, että rekisterinpitäjä sen määritelmän² mukaisesti määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot. Kun rekisterinpitäjyydestä säädetään, on myös lainsäädännössä valitun roolituksen syytä vastata tosiasiallista määräysvaltaa henkilötietojen käsittelyyn liittyvistä tarkoituksista ja keinoista. Järjestämisvastuussa olevan tahon on katsottu määrittelevän näitä siinä määrin, että rekisterinpitäjyys on yleisesti tarkoituksenmukaista sitoa järjestämisvastuuseen, kuten järjestämislain 58 §:ssä on ehdotettu.

Eräänä tarkasteltavana vaihtoehtona Uudenmaan erillisratkaisun osalta tietosuojavaltuutettu on pitänyt yhteisrekisterinpitäjyyden kautta saavutettavien mahdollisuuksien tarkastelua. Koska myös lainsäädännössä määritellyn rekisterinpitäjän on tarpeen käyttää rekisterinpitäjälle kuuluvaa määräysvaltaa henkilötietojen käsittelyn tarkoituksista ja keinoista, ei yhteisrekisterinpitäjyydestä olisi kuitenkaan tarkoituksenmukaista säätää irrallisena esimerkiksi järjestämisvastuuseen (so. henkilötietojen käsittelyn tarkoitusten ja keinojen määrittelyyn) nähden.

² TSA 3 art. 7 kohdan mukaan 'rekisterinpitäjällä' (tarkoitetaan) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot; jos tällaisen käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä, rekisterinpitäjä tai tämän nimittämistä koskevat erityiset kriteerit voidaan vahvistaa unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Tietosuojavaltuutettu on todennut, että eri vaihtoehtojen arviointi olisi henkilötietojen käsittelyn näkökulmasta ollut perusteltua, koska nyt ehdotetun mukainen sääntely ei ole omiaan lisäämään asiakas- ja potilastietojen käsittelyä koskevan kokonaisuuden ymmärrettävyyttä ja selkeyttä rekisteröityjen näkökulmasta. Lisäksi tietosuojavaltuutettu on pitänyt eri vaihtoehtojen arviointia tarpeellisena, koska omaksuttu muuhun maahan verrattuna erilainen lähestymistapa vaikuttaisi mahdollisesti johtavan palvelujen integraation ja tiedon välittymisen toteutumiseen muihin alueisiin verrattuna eri tavalla. Kuten ehdotuksessakin on todettu, riittävän sujuva tiedonvaihto on edellytys palvelujen integraation toteutumiselle. On tarpeen arvioida, olisivatko alueen asukkaat ehdotetun sääntelyn johdosta palvelujen integraation toteutumisen näkökulmasta eri asemassa kuin muualla maassa asuvat.

Kuntien ja kuntayhtymien hallinnasta siirtyvät, toimintansa päättäneiden terveydenhuollon organisaatioiden toiminnassa syntyneet potilastiedot

Voimaanpanolain 62 §:ssä säädettäisiin kunnilta ja kuntayhtymiltä hyvinvointialueille siirrettävistä asiakas- ja potilasasiakirjoista. Hyvinvointialueen rekisterinpitoon siirtyisivät aiemmat, hyvinvointialueen alueen kuntien ja kuntayhtymien hallinnassa olevat asiakas- ja potilasasiakirjat, jotka ovat syntyneet kuntien ja kuntayhtymien järjestäessä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tai siirtyneet kuntien ja kuntayhtymien hallintaan niiden alueilla aiemmin toimineilta yksityisiltä palveluntuottajilta. Ehdotettu sääntely vastaa tietosuojavaltuutetun aiempia kannanottoja käsillä olevaan verrattavissa olevissa tilanteissa. Tämän ilmaiseminen selkeästi lainsäädännössä poistaa aiemmin ilmennyttä epäselvyyttä. Tietosuojavaltuutettu pitää ehdotusta erittäin kannatettavana.

HE:n sivulla 797 todetaan, että kuntien ja kuntayhtymien hallinnassa on jossain määrin myös niiden alueilla toimineiden, toimintansa lopettaneiden yksityisten palveluntuottajien asiakas- ja potilasasiakirjoja. Koska rekisterinpidosta ja asiakirjojen säilyttämisestä yksityisen palveluntuottajan toiminnan lopettamisen jälkeen ei ole erikseen säädetty, on käytännössä asiakirjoja siirretty kuntien ja kuntayhtymien sekä sairaanhoitopiirien säilytettäväksi. Näiden tahojen hallinnassa olevat asiakas- ja potilasasiakirjat siirtyisivät hyvinvointialueelle, jolloin hyvinvointialueen alueella aiemmin järjestetyn sosiaali- ja terveydenhuollon asiakirjat säilyisivät yhtenäisenä kokonaisuutena, ja asiakirjat olisivat järjestämisvastuun siirtyessä hyvinvointialueen käytettävissä käyttötarkoituksensa mukaisesti annettaessa asiakkaalle palveluja.

Tietosuojavaltuutettu on tietoinen epäselvyyksistä toiminnan lopettaneiden yksityisen terveydenhuollon palveluntarjoajien potilastietojen käsittelyssä. Tietosuojavaltuutettu on v. 2010 tehnyt aloitteen STM:lle, jotta tästä säätämisen tarvetta arvioitaisiin. Asiaa kysytään tietosuojavaltuutetun toimistosta usein, ja käytännössä organisaatioita on ohjeistettu varmistumaan tietojen säilyttämisestä toiminnan lopettamisen jälkeenkin. Käytännöt ovat olleet kirjava.

Tietosuojavaltuutettu pitää erittäin kannatettavana edotettua sääntelyä, joka selkiyttäisi nykytilannetta. On kuitenkin edelleen epätydyttävää, että yksityisen terveydenhuollon palveluntarjoajan potilastietojen käsittelystä toiminnan lopettamisen yhteydessä ei ole säädetty tai ehdotettu säädettävän nykyistä kattavammin. Sosiaali- ja terveysministeriön antamien tietojen perusteella tämä tullaan tekemään sosiaali- ja terveydenhuollon tiedonhallintasääntelyn kokonaisuudistuksen yhteydessä, mikä on erittäin toivottua.

Tiedonsaantioikeuksia koskevista säännöksistä

Järjestämislakiehdotuksen 49 §:ssä säädettäisiin valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeudesta. Oikeus kattaa valvontatehtävien suorittamiseksi välttämättömät sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämistä, tuottamista tai toteuttamista sekä asiakasta koskevat tiedot. Ehdotuksessa on tehty selkoa tässä tarkoituksessa tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn käsittelyperusteesta. Ehdotuksessa on niin ikään kuvattu, mitä välttämättömillä tiedoilla voidaan eri tilanteissa tarkoittaa sekä perusteltu tarvetta näin katvaan tiedonsaantioikeuteen. Tietosuojavaltuutettu pitää ratkaisua perusteltuna.

Saman lain 51 §:ssä säädetään varautumisesta sosiaali- ja terveydenhuollon yhteistyöalueella. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin yliopistollista sairaalaa ylläpitävälle hyvinvointialueelle ja HUS-yhtymälle oikeus saada yhteistyöalueensa sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoilta valmiussuunnittelun ohjaamisessa välttämättömät tiedot. Pykälän 4 momentissa säädettäisiin valmiuskeskuksen sekä 5 momentissa STM:n tiedonsaantioikeudesta. Jälkimmäisten osalta todetaan, että luovutettavat tiedot eivät saa sisältää henkilötietoa. Perusteluista ei käy ilmi, miksi hyvinvointialue sekä HUS-yhtymä tarvitsee ehdotetussa pykälässä säädettyyn tarkoitukseen henkilötietotasoista tietoa. Näin ollen tietosuojavaltuutettu ei voi tässä yhteydessä arvioida, onko tiedonsaantioikeus oikeasuhtainen sillä tavoiteltuihin päämääriin nähden.

Tietosuojaa koskeva vaikutustenarviointi

Ehdotuksen tietosuojaan liittyviä vaikutuksia koskevassa jaksossa 4.2.2.15 käsitellään muun muassa EU:n yleisen tietosuojasetuksen 35 artiklan 1-7 kohdan mukaisesti tietosuojan vaikutustenarvioinnista. Ehdotuksessa todetaan, että järjestämislakiehdotuksen yksityiskohtaisiin perusteluihin ja säätämisympäristöperusteluihin sisältyvä tietosuojaa koskeva arviointi ei poistaisi rekisterinpitäjän TSA 35 artiklan mukaista velvollisuutta tietosuojavaikeuksienarviointiin. Tietosuojavaltuutettu yhtyy siihen, että rekisterinpitäjyyden muutos todennäköisesti aiheuttaa tarpeen tietosuojan vaikutustenarvioinnin tekemiseen, eikä sitä kokonaisuudessaan ole tehty eikä ole mahdollista tehdä riittävällä tarkkuudella lain säätämisen yhteydessä.

Jakson 4.2.2.15 lopussa todetaan seuraavaa: ”Koska on oletettavaa, että osa riskeistä olisi hyvinvointialueille yhteisiä, hyvinvointialueet voisivat tarvittaessa tehdä vaikutustenarviointia yhdessä muiden hyvinvointialueiden ja *tietosuojavaltuutetun toimiston* kanssa.” Tietosuojavaltuutettu korostaa, että vaikutustenarvioinnin tekeminen on rekisterinpitäjän tehtävä. Tietosuojavaltuutettu ei voi osallistua vaikutustenarvioinnin tekemiseen. Hyvinvointialueiden yhteistyö vaikutustenarvioinnin laatimisessa on kuitenkin suositeltavaa.

Laaja-alaisesti yhteen sovitettuja palveluja tarvitsevien henkilöiden tunnistaminen

Ehdotetun järjestämislain 10 §:ä koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että laaja-alaisesti yhteen sovitettuja palveluja tarvitsevien henkilöiden tunnistamiseen voidaan hyvinvointialueen päättämällä tavalla käyttää erilaisia menetelmiä kuten kyselyjä ja haastatteluja, käyntimäärien tarkasteluja, itsearviointeja ja erilaisia algoritmeja. Lisäksi todetaan, ettei säännös kuitenkaan oikeuta asiakkaan profilointiin, eli henkilötietojen automaattiseen tai osittain automaattiseen käsittelyyn, jossa arvioidaan ihmisen henkilökohtaisia ominaisuuksia.

Edellä kuvatun kohdan perusteella jää epäselväksi, millä tavalla esimerkiksi algoritmeja ja muita mainittuja keinoja käytetään yhteen sovitettuja palveluja tarvitsevien henkilöiden tunnistamiseen, jos näiden henkilötietojen käsittely ei kuitenkaan voi sisältää profilointia.

Lisäksi totean, että yleisen tietosuoja-asetuksen 22 artiklassa tarkoitettu automaattinen päätöksenteko on mahdollista ko. artiklassa ilmaistuissa tilanteissa. Voi olla tarpeen arvioida, tulisiko asiasta säätää tuossa artiklassa mahdollistetulla tavalla. Ehdotetun mukainen pykälä ei mahdollista TSA 22 artiklan mukaista automaattista päätöksentekoa.